

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/113/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119012511
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2119012511.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov Mgr. Pavla Macháča a Mgr. Kristíny Ferenciovej, v trestnej veci odsúdeného P. D., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 10.7.2019, sp. zn. 1PP/57/2019, na neverejnom zasadnutí dňa 16.10.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného P. D., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 Tr. zák. tak, že návrh odsúdeného P. D., nar. XX.XX.XXXX, t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 03.01.2017 sp. zn. 1T/99/2016 a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 06.08.2014 sp. zn. 46T/34/2014 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava III zo dňa 31.01.2017 sp. zn. 46T/34/2014, zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu nie je správne. Má za to, že súd nekriticky prijal tvrdenie prokurátora o nesplnení podmienok. Súd objektívne nezhodnotil všetky okolnosti potrebné pre rozhodnutie.

Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku a prvú materiálnu podmienku na jeho podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nespĺňa druhú materiálnu podmienku na podmienkové prepustenie. V prípade odsúdeného bolo podľa názoru súdu riziko recidívy príliš veľké. Odsúdený bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný vždy pre majetkovú trestnú činnosť, vo vzťahu ku ktorej je tzv. špeciálnym recidivistom. Odsúdený sa majetkovej trestnej činnosti (v prípade odsúdenia pod sp. zn. 1T/99/2016 dokonca s použitím násillia) v minulosti dopúšťal opakovane, a to dokonca i vtedy, keď mu boli ukladané podmienkové tresty odňatia slobody,

resp. po tom, čo už vykonal dva nepodmienečné tresty odňatia slobody, pričom jeden z nich mu bol uložený po tom, čo v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody pre prečin krádeže sa tohto prečinu dopustil opätovne a len krátko po svojom prepustení na slobodu. Dokonca aj skutku v trestnej veci Okresného súdu Bratislava III pod sp. zn. 46T/34/2014 sa dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 7T/6/2010 (!). Odsúdený podľa názoru súdu nie je schopný viesť riadny život bez páchania trestnej činnosti, ktorou si zadovožoval finančné prostriedky na svoju obživu a kúpu drog, pretože je nevyučení, pred výkonom trestu nemal stabilné zamestnanie, keď pracoval len brigádne, a trestnej činnosti sa dopúšťal v čase, kedy užíval drogy, pričom z uznesenia Okresného súdu Trnava sp. zn. 3Nt/95/2018 je zrejmé, že svoju závislosť od ich užívania mal v rámci výkonu ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou tendenciu bagatelizovať, dokonca v nich hľadal skôr pozitíva, svoju neutešenú sociálnu situáciu interpretoval ako dobrovoľnú (sám sa rozhodol žiť na ulici) a terapeutický efekt bol u neho výrazne limitovaný simplexne štruktúrovanou osobnostnou štruktúrou a nastavením urýchlene uspokojovať vlastné potreby už pri náznaku prežívania diskomfortu.

Rovnako ako prvostupňový súd, aj sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmiennečné prepustenie. Úvaha prvostupňového súdu pritom vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností.

Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného. Sťažnostný súd zdôrazňuje že pri vyhodnotení druhej materiálnej podmienky je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti a taktiež aj prostredie, v ktorom odsúdený žil pred spáchaním trestnej činnosti.

Je správny teda postup prvostupňového súdu, ktorý komplexne posudzoval osobnosť odsúdeného, charakter trestnej činnosti aj resocializačnú prognózu odsúdeného. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Trestná minulosť odsúdeného vyvoláva zreteľnú obavu z recidívy jeho protiprávneho správania sa v prípade jeho podmiennečného prepustenia.

Sťažnostný súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že odsúdený sa opakovane dopúšťa druho- totožnej trestnej činnosti, za ktorú bol doposiaľ 7 krát súdne trestaný. Odsúdený páchal trestnú činnosť i v čase, keď bol za predchádzajúcu trestnú činnosť odsúdený na podmiennečný trest odňatia slobody. Odsúdenému bola daná možnosť preukázať polepšenie a nápravu prostredníctvom podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, avšak túto možnosť odsúdený nevyužil.

Ani opakované ukladanie nepodmienečných trestov odňatia slobody za spáchanie totožných trestných činov neodradilo odsúdeného od páchania majetkovej trestnej činnosti. Uvedené svedčí o tom, že si odsúdený z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primälo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal páchania trestnej činnosti a aby viedol riadny život. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Inštitút podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je v zásade výnimkou z pravidla, že odsúdená osoba má vykonať trest odňatia slobody, ktorý jej bol súdom uložený. Osoba odsúdeného, ako recidivujúceho páchatela, nevytvára predpoklady na úvahu, že v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život.

Je možné preto konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody.

Podmiennečné prepustenie je na mieste len vtedy, keď všetky okolnosti prípadu odôvodňujú predpoklad, že pre spoločnosť nie je reálne riziko recidívy odsúdeného, ak bude žiť na slobode. Odsúdený v minulosti mal možnosti preukázať skutočnosť, že jeho trestná činnosť bola len ojedinelým vybočením z dodržiavania pravidiel stanovených právnych poriadkom. Napriek tomu bol v minulosti opakovane odsúdený.

Sťažnostný súd konštatuje, že odsúdený vo svojej sťažnosti neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu, resp. zrušenie prvostupňového rozhodnutia. Sťažnostný súd na základe vyššie uvedeného považuje napadnuté uznesenie prvostupňového súdu za vecne správne a zákonné.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

S poukazom na uvedené sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.